

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného **L. S.**, pre obzvlášť závažný zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí 6. októbra 2011 v Bratislave dovolanie, ktoré podal obvinený **L. S.**, zastúpený obhajkyňou JUDr. T. M. proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 19. novembra 2009, sp. zn. 7To 31/2009, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **L. S.** **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Humenné z 11. februára 2009, sp. zn. 1T 89/2008, bol obvinený **L. S.** uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu lúpeže § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť spoločne s obvinenými **L. M.**, **J. D.** a **L. H.** formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zák. (v bode 2/ rozsudku) a prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Tr. zák. (v bode 3/ rozsudku) na skutkovom základe, že :

2/ po tom, ako obv. **L. H.** v presne nezistený deň a čas v mesiaci jún 2006 v **H.** zistila, že poškodený **M. H.** disponuje značným množstvom finančných prostriedkov, spoločne po vzájomnej dohode a súčinnosti s obvinenými **L. S.**, **L. M.** a **J. D.** pripravili plán na získanie peňazí od **M. H.**, kde obv. **L. S.** mal vystupovať ako obchodník s omamnými látkami, pričom sa mal stretnúť s poškodeným **M. H.** za účelom odpredaja tejto omamnej látky, kde pri tomto predstieranom obchode obvinení hrozbou bezprostredného

fyzického násillia, ako aj bezprostredným fyzickým násillím mali od M. H. vziať peniaze, ktoré mal tento doniesť ako platbu za omamné látky pre obv. L. S., pričom v priebehu presne nezisteného dňa, v presne nezistenom čase, koncom mesiaca jún 2006 obv. L. H. sa skontaktovala s poškodeným M. H. a dohodla s ním stretnutie za účelom predaja omamných látok od obv. L. S., kde v H. pri objekte C., na S. v presne nezisteného dňa v mesiaci jún 2006, okolo 22.00 hod. po príchode M. H., na základe predchádzajúcej vzájomnej dohody obv. L. H. nasadla do osobného motorového vozidla tov. zn. Subaru Impreza, EČ: K., ktoré riadil J. S. a ako spolujazdec bol M. H., obv. L. H. tieto osoby naviedla, aby auto odparkovali pri garážach v blízkosti výmenníka tepla na S. v H., následne do auta prisadol obv. L. S. a spoločne obv. L. H. a obv. L. S. žiadali od M. H. peniaze, neskôr k autu pristúpili obv. Ľ. M. a J. D., ktorí požiadali vodiča J. S., aby z auta vystúpil a opakovane žiadali od M. H. peniaze, kde, keď im tento dal len 10 000 Sk, tak jeden z obvinených ho minimálne 2-krát uderil rukou do tváre a obv. Ľ. M. ho kopol do bližšie neurčenej časti tela, v dôsledku čoho M. H. začal plakať, kde obv. L. S. mu povedal, aby peniaze vydal, nakoľko zbytočne dostane bitku, pričom následne obv. Ľ. M. v aute našiel finančnú hotovosť v menách USD a SK v celkovej hodnote najmenej 1 600 000 Sk, túto zobral a odchádzal preč, kde obv. L. H. z priehradky vozidla vzala tri kusy mobilných telefónov a kľúče od vozidla, následne všetci štyria obvinení ušli do areálu Z. na ul. L., kde si peniaze rozdelili medzi sebou, čím takto svojím konaním M. H. spôsobili škodu najmenej 1 600 000 Sk a J. S. škodu najmenej 1 000 Sk,

3/ obv. L. S. v presne nezistenom období v mesiacoch jún, júl v roku 2006 na Ž. od osoby nezistenej totožnosti za sumu 4 000 Sk zakúpil sušenú rastlinu konope, ktorú uschoval v mieste svojho trvalého bydliska na ul. L., v H. do dňa 04. augusta 2006, kedy bola táto rastlina zaistená pri domovej prehliadke, vykonanej na základe príkazu sudcu Okresného súdu Humenné, pričom na základe znaleckého posudku KaEÚ PZ Košice vyplýva, že sa jedná o látku zaradenú do I. skupiny omamných látok v zmysle zák. č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov s aktívnym obsahom THC, pričom zo zaistenej sušiny by bolo možné vyrobiť 30 obvyklých jednorazových dávok.

Za to bol odsúdený podľa § 188 ods. 3 Tr. zák. za použitia § 42 ods. 1, ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 4 Tr. zák. s použitím článku 6 ods. 3 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení protokolu č. 11 na súhrnný

trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) rokov, pričom na výkon uloženého trestu bol podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu s maximálnym stupňom stráženia.

Súčasne súd zrušil rozsudok Okresného súdu Humenné, sp. zn. 1T 203/2006, z 28. marca 2007 vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu, ktorým bol obvinenému uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. bol obvinenému uložený trest prepadnutia vecí, a to drvička na tabak – konope a sáčky so zvyškami neznámej látky – 5 ks sáčkov a jedna drvička, fajka na fajčenie marihuany – 1 ks a sáčok s obsahom neznámej látky a tabatierka so zvyškami neznámej látky. Vlastníkom prepadnutých vecí sa podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. stal štát.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/, § 74 ods. 1 Tr. zák. bolo obvinenému uložené aj ochranné protitoxikomanické liečenie v ústavnej forme.

Na základe včas podaného odvolania prokurátora a obvinených L. S., L. H. a Ľ. M. vo veci rozhodoval Krajský súd v Prešove, ktorý rozsudkom z 19. novembra 2009, sp. zn. 7To 31/2009, podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/, ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste u všetkých obvinených a sám vo veci rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por. tak, že obvinenému L. S. podľa § 188 ods. 3 Tr. zák. za použitia § 42 ods. 1, § 41 ods. 2 Tr. zák. uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) rokov. Na výkon uloženého trestu zaradil obvineného podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. do ústavu s maximálnym stupňom stráženia.

Súčasne zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Humenné, sp. zn. 1T 203/2006, z 28. marca 2007 a spôsobe jeho výkonu, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. uložil obvinenému aj trest prepadnutia vecí, a to drvička na tabak – konope a sáčky so zvyškami neznámej látky – 5 ks sáčkov

a 1 ks drvička, fajka na fajčenie marihuany – 1 ks a sáčok s obsahom neznámej látky a tabatierka so zvyškami neznámej látky.

Uvedeným rozsudkom boli zmenené tresty aj u ostatných obvinených, pričom odvolanie obvineného L. S. a obvinenej L. H. krajský súd podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 19. novembra 2009, kedy vo veci rozhodol Krajský súd v Prešove. Uvedeného dňa obvinený L. S. nastúpil výkon uloženého trestu a v súčasnosti ho vykonáva v Ústave na výkon trestu Ilava. Odpis druhostupňového rozhodnutia obvinený i jeho obhajca prevzali 8. marca 2010.

Okresný súd Humenné 23. septembra 2011 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie obvineného L. S., ktoré podal prostredníctvom zvolenej obhajkyne JUDr. T. M., ktorá ho obhajovala aj v pôvodnom konaní. Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa 10. decembra 2010 a po odstránení jeho nedostatkov bol spisový materiál predložený na rozhodnutie o dovolaní.

V písomných dôvodoch svojho mimoriadneho opravného prostriedku obvinený uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., pretože rozhodnutie prvostupňového i odvolacieho súdu v bode 2/ rozsudku je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku. Priznal, že sa zmocnili peňazí poškodeného, avšak v čase činu nevedeli aké množstvo peňazí sa v aute nachádza. Využili príležitosť, že v aute boli peniaze a tieto vzali. Nemali v úmysle spôsobiť poškodenému značnú škodu. K žiadnemu násiliu z ich strany voči poškodenému nedošlo ani sa poškodenému nevyhrážali. Prvostupňový i odvolací súd postupoval nesprávne, keď vychádzal iba z výpovedí obvinených v prípravnom konaní a nevzal do úvahy výpovede pred súdom. Vytýkal súdom, že nevzali do úvahy ani ďalšie svedecké výpovede, ktoré vyvracali tvrdenia poškodeného. Konanie v tomto bode malo byť kvalifikované ako trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., navrhol preto, aby dovolací súd vyslovil porušenie zákona z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., zrušil výrok o vine v bode 2/ rozsudku a tým aj výrok o treste a prikázal príslušnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Výhrady vyjadril obvinený aj voči trestu, ktorý mu bol uložený. Žiadal, aby dovolací súd prihliadol na jeho vek, okolnosti spáchaného skutku, ktorý nebol plánovaný, pričom odcudzené peniaze vrátil ešte toho večera. Z jeho strany išlo o mladícke hlúpe správanie ovplyvnené alkoholom. Svoje konanie oľutoval, preto sa mu zdá uložený trest neprímerane prísny.

Predseda senátu súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručil rovnopis dovolania ostatným stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté, s upozornením, že sa môžu v lehote, ktorú im určil, k dovolaniu obvineného vyjadriť. Uvedenú možnosť využil iba prokurátor, ktorý podaním z 28. júla 2011 navrhol dovolanie obvineného odmietnuť, pretože neboli splnené dôvody dovolania v zmysle § 371 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por.). Dovolanie podal obvinený v súlade s ustanovením § 373 ods. 1 Tr. por. prostredníctvom zvoleného obhajcu. Zároveň však zistil, že dovolanie obvineného je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 (§ 382 písm. c/) Tr. por.

Najvyšší súd opakovane pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších procesných a hmotnoprávných chýb. Tie sú taxatívne vymenované v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por. a úlohou dovolacieho súdu je potom posúdiť, či námietky uvedené v dovolaní obsahovo skutočne naplňajú niektorý z dovolacích dôvodov uvedených v dovolaní.

Obvinený L. S. ako bolo vyššie konštatované uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávného ustanovenia. Uvedenou formuláciou zákon vyjadruje, že dovolanie je určené na nápravu právnych chýb rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú

v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva, nie však z hľadiska procesných predpisov. Poukázaním na uvedený dovolací dôvod preto nemožno namietat' porušenie procesných predpisov. V medziach tohto dovolacieho dôvodu možno namietat', že skutok tak, ako bol súdom zistený, bol nesprávne právne kvalifikovaný ako trestný čin, hoci o trestný nejde alebo ide o iný trestný čin, než ktorým bol obvinený uznaný za vinného. Na podklade tohto dovolacieho dôvodu však nie je možné preskúmať a hodnotiť správnosť a úplnosť skutkových zistení, na ktorých je napadnuté rozhodnutie založené. Rovnako nie je možné preverovať úplnosť vykonaného dokazovania a správnosť hodnotenia vykonaných dôkazov v zmysle § 2 ods. 10 a 12 Tr. por., pretože táto činnosť súdu spočíva na aplikácii procesných ustanovení a nie hmotnoprávných.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že najvyšší súd nie je ďalšou odvolacou inštanciou, a preto nemôže preskúmať a posudzovať postup súdov prvého a druhého stupňa pri hodnotení vykonaných dôkazov. Najvyšší súd ako súd dovolací, je naopak povinný vychádzať zo skutkových zistení súdu prvého, prípadne druhého stupňa a potom v nadväznosti na nimi zistený skutkový stav môže posudzovať hmotnoprávne posúdenie skutku.

V posudzovanej veci uplatnené dovolacie námietky obvineného smerujú primárne do oblasti skutkových zistení. Z jeho strany ide o výhrady voči spôsobu hodnotenia dôkazov vykonaných súdom nižšej inštancie, najmä súdu prvého stupňa. Obvinený sa takýmto spôsobom snaží presadiť vlastnú (pre neho priaznivú a od skutkových zistení oboch súdov inú) verziu skutkového stavu veci. Až následne z uvedených skutkových (procesných) výhrad vyvodzuje záver o nesprávnom právnom posúdení skutku, resp. o inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení.

Z uvedeného je zrejmé, že argumenty uvedené v dovolaní obvineného nie sú spôsobilé naplniť dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., pretože sa netýkali právneho posúdenia ale výlučne skutkových zistení a hodnotenia dôkazov.

K námietkam obvineného voči výške uloženého trestu považuje najvyšší súd za potrebné uviesť, že námietky voči druhu a výmere uloženého trestu možno úspešne uplatňovať iba v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por., aj to iba vtedy, ak bol obvinenému uložený taký druh trestu, ktorý zákon nepripúšťa alebo mu bol

uložený trest vo výmere mimo trestnej sadzby uvedenej v Trestnom zákone, čo sa v prípade obvineného nestalo.

Najvyšší súd opakovane zdôrazňuje, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. V prípade, že tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom ale obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

V posudzovanej veci ako z vyššie uvedeného vyplýva, neboli splnené zákonné podmienky dovolania podľa § 371 Tr. por., preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného L. S. odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 6. októbra 2011

JUDr. Juraj K l i m e n t, v. r.
predseda senátu

Vyhotovil : JUDr. Peter Szabo

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová